

π. Θεμιστοκλῆς
Μουρτζανός

ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Τρεις Αναστάσεις





Ναϊν

Καισάρεια

Δ Ε Κ Α Π Ο Λ Η
Σκυθόπολη

Σ Α Μ Α Ρ Ε Ι Α

Σαμάρεια

Όρος Γαριζν

Απολλωνία

Γέροσα

Ιόππη

Αρμαθεία

Λύδα

Εμμοσός

Ιεριχώ

Όρος Ελαιών

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

Βηθανία

Π Ε Ρ Α Ι Α

Η ανάσταση του γιου της χήρας στην Ναΐν

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ, πῆγε ὁ Ἰησοῦς σὲ μιὰ πόλη ποὺ λεγόταν Ναΐν. Μαζί του ἦταν ἄρκετοὶ μαθητὲς του καὶ πολὺ πλῆθος. Τὴν ὥρα ποὺ πλησίαζαν στὴν πύλη τῆς πόλης, ἔβγαζαν ἓνα νεκρὸ, τὸν μονάκριβο γιὸ μιᾶς μάνας, ποὺ μάλιστα ἦταν χήρα. Κόσμος πολὺς ἀπὸ τὴν πόλη τὴ συνόδευε. Ὃταν εἶδε τὴ χήρα ὁ Κύριος, τὴ σπλαχνίστηκε καὶ τῆς εἶπε· «Μὴν κλαῖς». Ἐπειτα προχώρησε, ἀκούμπησε τὴ σορὸ, καὶ ἀφοῦ στὸ μεταξὺ αὐτοὶ ποὺ βαστοῦσαν τὸ φέρετρο σταμάτησαν, εἶπε· «Νεαρὲ, σὲ διατάζω νὰ σηκωθείς». Ὁ νεκρὸς ἀνακάθισε κι ἄρχισε νὰ μιλάει. Ὁ Ἰησοῦς τότε τὸν παρέδωσε στὴ μητέρα του. Ὅλους τοὺς κυρίεψε δέος καὶ δόξαζαν τὸν Θεό· «Μεγάλος προφήτης», ἔλεγαν, «ἐμφανίστηκε ἀνάμεσά μας!» καὶ· «Ὁ Θεὸς ἦρθε νὰ σώσει τὸν λαό του!»

(Λουκ. 7, 11-16)

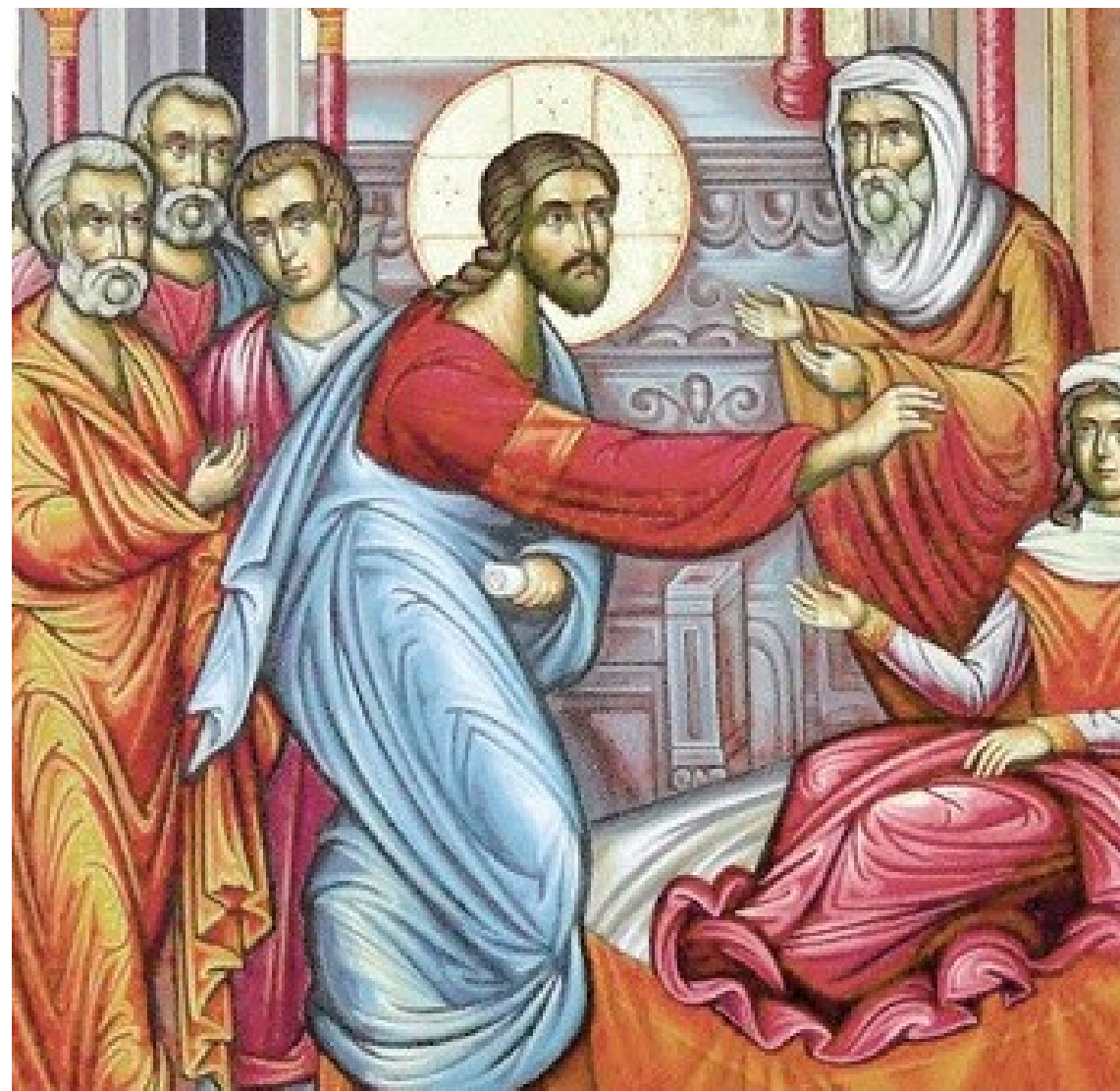
Σχόλια

- **έβγαζαν έναν νεκρό:** στα χρόνια του Χριστού οι νεκροί δεν θάβονταν μέσα στις πόλεις, αλλά έξω από τα τείχη τους και τις πόρτες εισόδου σ' αυτές. Οι νεκροί δεν είχαν σχέση με τους ζωντανούς και για λόγους υγιεινής (για να μη μολύνεται το νερό και το χώμα των πόλεων), αλλά και για να έχουν οι νεκροί τη δική τους κατοικία. Οι άνθρωποι θέλουμε να ζούμε και αφήνουμε τους νεκρούς μόνο στη σκέψη των δικών τους συγγενών. Αυτό δεν έχει αλλάξει μέχρι σήμερα. Οι άνθρωποι νοιαζόμαστε για τη ζωή και προσπαθούμε να νικούμε τον πόνο από το θάνατο και την απώλεια.
- **μονάκριβο γιο μιας μάνας που ήταν χήρα:** μεγάλος ο πόνος για τη γυναίκα εκείνη. Να έχει πεθάνει ο άντρας της και να χάνει και το μοναχογιό της. Ο θάνατος την άφηνε εντελώς μόνη. Χωρίς να μπορεί πλέον να δείξει και να προσφέρει αγάπη στους δικούς της ανθρώπους. Γι' αυτό και αρκετοί άνθρωποι συγκινήθηκαν από το δράμα της γυναίκας αυτής και τη συνόδευσαν στην κηδεία του γιου της, δείχνοντας την συμπαράσταση και την αγάπη τους.
- **Τη σπλαχνίστηκε:** ο Χριστός στέκεται δίπλα στη μάνα, όπως και γενικά στον πόνο του κάθε ανθρώπου. Ο σύγχρονος όρος είναι ΕΝΣΥΝΑΙΣΘΗΣΗ. Μόνο που το ευαγγέλιο ουσιαστικά μας λέει ότι ο Χριστός μπήκε στα σπλάχνα της μάνας, ταυτίστηκε μαζί της, την ένιωσε. Είναι η δύναμη της αγάπης. Δεν μας αφήνει μόνους στις δοκιμασίες και στις δυσκολίες μας και είναι Εκείνος που μπορεί να μας παρηγορήσει, αρκεί να πιστεύουμε σ' Αυτόν.
- **Μην κλαις:** φανταζόμαστε πώς θα αισθάνθηκε η μητέρα εκείνη. Κάποιο ξεχωριστό πρόσωπο, το οποίο όμως η ίδια δε γνώριζε, να της λέει να μην κλαίει. Οι πολλοί μπορεί να παρεξήγησαν τον Χριστό. Να είπαν μέσα τους ότι ο Χριστός παίζει με τον πόνο της μάνας. Αυτό συμβαίνει και με μας τους ανθρώπους. Πολλές φορές στη ζωή μας νομίζουμε ότι ο Θεός δεν μας ακούει ή ότι παίζει με τον πόνο μας, τη στενοχώρια μας. Όμως Εκείνος έχει κάποιο σχέδιο για τον καθένα μας και προσπαθεί να μας δείξει την αγάπη Του και τη φροντίδα Του.

- **σταμάτησαν εκείνοι που βαστούσαν το φέρετρο:** μπροστά στη δύναμη του Χριστού όλοι νιώθουν αδύναμοι να συνεχίσουν όποιο έργο κάνουν. Περιμένουν να δουν τι θα κάνει. Αυτή η προσδοκία θα ήταν ωραίο να αποτελέσει τη στάση και τη δική μας ζωή, σε όποια ηλικία και να βρισκόμαστε. Να σκεφτόμαστε τι θέλει ο Χριστός από εμάς και να είμαστε έτοιμοι να κάνουμε ό,τι μας ζητήσει, αφήνοντας κατά μέρος τις δικές μας σκέψεις και το δικό μας θέλημα.
- **Άγγιξε τη σορό:** για τον Χριστό αυτό το άγγισμα δείχνει εγγύτητα, πατρότητα, αγάπη, αλλά και ότι το σώμα του ανθρώπου υπάρχει για να το αγαπούμε.
- **Σε διατάζω να σηκωθείς:** ο λόγος του Χριστού είναι ξεκάθαρος! Σήκω, λέει στο νεαρό. Αναστήσου, δηλαδή, νίκησε το θάνατο χάρις σ' Εμένα και το λόγο μου. Ο λόγος του Χριστού μας βοηθά να νικούμε κάθε θάνατο. Πρώτα τον θάνατο που προέρχεται από την κακία. Από την αδυναμία να αγαπήσουμε και να συγχωρήσουμε. Από την αδυναμία να διαλέξουμε τι είναι αληθινό και όμορφο στη ζωή μας. Να σηκωθούμε από τον πειρασμό του κακού. Από τα όσα το ταγκαλάκι μας βάζει στη σκέψη και στην καρδιά μας. Να νικήσουμε κάθε σκέψη και κάθε πράξη που μας χωρίζει από τον Χριστό και τους άλλους ανθρώπους, τους φίλους, τους συμμαθητές μας, όλους εκείνους που μας πειράζουν και τους πειράζουμε. Και αν έχουμε πίστη στο Χριστό και μαθαίνουμε στη ζωή μας να εφαρμόζουμε το Ευαγγέλιό Του, τότε θα σταματούμε κάθε κακό και θα προσπαθούμε να σηκωθούμε και να σταθούμε στα πόδια μας με τη δική Του βοήθεια. Παράλληλα, με τον λόγο του Χριστού θα αναστηθούμε οι άνθρωποι και από το θάνατο του σώματος, όταν θα γίνει η Δευτέρα Παρουσία.
- **Παρέδωσε το παιδί στη μητέρα του:** ο Χριστός αποκαθιστά τη σχέση ανάμεσα στους ανθρώπους. Ανασταίνοντάς τους από το κακό και το θάνατο, τους δίνει την ευκαιρία να αγωνιστούν στις σχέσεις με τους άλλους, στην αγάπη, στην παρέα, στη φιλία, στη ζωή, σύμφωνα με το Ευαγγέλιο και τη δική Του παρουσία. Αρκεί κάθε στιγμή να ξεκινάμε και να θέλουμε να ξεκινάμε από την αρχή, αφήνοντας πίσω ό,τι μας χώρισε από τον Χριστό και τους άλλους.
- **ο Θεός ήρθε για να σώσει τον λαό Του:** το θαύμα που το είδαν όλοι όσοι ήταν μπροστά τους έκαναν να δοξάσουν το Θεό. Αυτό είναι το μήνυμα που προκύπτει και από κάθε θαύμα. Ότι δείχνει την επιθυμία του Θεού να αναστήσει τον άνθρωπο από την αρρώστια, το θάνατο, το κακό, το χωρισμό και να του δώσει την ευκαιρία για μία καινούρια αρχή. Αν ο άνθρωπος ξέρει να λέει «ευχαριστώ», τότε μπορεί και πρέπει να δοξάζει το Θεό για το καθετί που του δίνει.



Η ανάσταση της γυναίκας και η ανάσταση της κόρης



(Λουκ. 8, 41-56)

Εκείνο τὸν καιρὸ, πλησίασε τὸν Ἰησοῦ κάποιος ἄνθρωπος ποὺ τὸν ἔλεγαν Ἰάειρο καὶ ἦταν ἄρχοντας τῆς συναγωγῆς. Αὐτὸς ἔπεσε στὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὸν παρακαλοῦσε νὰ πάει στὸ σπίτι του, γιατί εἶχε μιὰ μοναχοκόρη δώδεκα χρόνων, ποὺ ἦταν ἐτοιμοθάνατη. Τὴν ὥρα ποὺ ὁ Ἰησοῦς βάδιζε πρὸς τὸ σπίτι, τὰ πλήθη τὸν περιέβαλλαν ἀσφυκτικά. Κάποια γυναίκα, ποὺ ὑπέφερε ἀπὸ αἱμορραγία δώδεκα χρόνια καὶ εἶχε ξοδέψει ὅλη της τὴν περιουσία στοὺς γιατροὺς, χωρὶς κανένας νὰ μπορέσει νὰ τὴν κάνει καλά, πῆγε πίσω ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ, ἤγγιξε τὴν ἄκρη τοῦ ροῦχο του, κι ἀμέσως ἡ αἱμορραγία της σταμάτησε. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε· «Ποιὸς μὲ ἤγγιξε;» Ἐνῶ ὅλοι ἀρνιοῦνταν, ὁ Πέτρος καὶ ὅσοι ἦταν μαζί του ἔλεγαν· «Διδάσκαλε, οἱ ὄχλοι ἔχουν στριμωχτεῖ κοντὰ σου καὶ σὲ πιέζουν, κι ἐσὺ λὲς ποιὸς μὲ ἤγγιξε;» Ὁ Ἰησοῦς ὅμως εἶπε· «Κάποιος μὲ ἤγγιξε, γιατί ἐγὼ ἔνιωσα νὰ βγαίνει ἀπὸ μένα δύναμη».

- Μόλις ἡ γυναίκα εἶδε ὅτι δὲν ξέφυγε τὴν προσοχή του, ἦρθε τρέμοντας κι ἔπεσε στὰ πόδια του καὶ μπροστὰ σ' ὅλο τὸν κόσμο τοῦ εἶπε γιὰ ποιά αἰτία τὸν ἄγγιξε κι ὅτι εἶχε γιατρευτεῖ ἀμέσως. Ἐκεῖνος τῆς εἶπε· «Θάρρος, κόρη μου, ἡ πίστη σου σὲ ἔσωσε· πῆγαινε στὸ καλὸ». Ἐνῶ ὁ Ἰησοῦς ἀκόμα μιλοῦσε, ἦρθε κάποιος ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ ἄρχοντα τῆς συναγωγῆς καὶ τοῦ λέει· «Ἡ κόρη σου πέθανε· μὴν ἐνοχλεῖς πιά τὸν δάσκαλο». Ὅταν τὸ ἄκουσε ὁ Ἰησοῦς, τοῦ εἶπε· «Ἐσὺ μὴ φοβᾶσαι, μόνο πίστευε, καὶ θὰ σωθεῖς». Φτάνοντας στὸ σπίτι, δὲν ἄφησε κανέναν νὰ μπεῖ μέσα μαζί του, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Πέτρο, τὸν Ἰωάννη καὶ τὸν Ἰάκωβο, καθὼς καὶ τὸν πατέρα καὶ τὴ μητέρα τοῦ κοριτσιοῦ. Ὅλοι ἔκλαιγαν καὶ τὴ θρηνολογοῦσαν. Ὁ Ἰησοῦς ὅμως τοὺς εἶπε· «Μὴν κλαῖτε· δὲν πέθανε, ἀλλὰ κοιμᾶται». Ἐκεῖνοι τὸν περιγελοῦσαν, βέβαιοι πὼς εἶχε πεθάνει. Ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ τοὺς ἔβγαλε ὅλους ἔξω, ἔπιασε τὸ κορίτσι ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τοῦ εἶπε δυνατὰ· «Κορίτσι, σήκω!» Τὸ πνεῦμα τῆς ἐπέστρεψε κι αὐτὴ ἀμέσως σηκώθηκε. Ὁ Ἰησοῦς τότε διέταξε νὰ τῆς δώσουν νὰ φάει. Οἱ γονεῖς τῆς ἔμειναν κατάπληκτοι. Ἐκεῖνος ὅμως τοὺς εἶπε νὰ μὴν ποῦν σὲ κανέναν τί εἶχε γίνει.



Σχόλια

- **μοναχοκόρη δώδεκα ετών:** ο Ιάειρος ως πατέρας που αγαπά το παιδί του και βλέπει ότι δεν μπορεί αυτό να γίνει καλά με τη βοήθεια της επιστήμης νιώθει την ανάγκη να απευθυνθεί στον Χριστό. Ο Κύριος γίνεται η ελπίδα των ανθρώπων. Ο Ιάειρος δε σκέφτεται ότι οι περισσότεροι θρησκευτικοί ηγέτες, οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι, δε συμπαθούν τον Χριστό, ότι μπορεί να τον κακοχαρακτηρίσουν. Νικά η αγάπη για το παιδί του.

- **κάποια γυναίκα που υπέφερε από αιμορραγία:** μία αιμορροούσα γυναίκα πιστεύει στον Χριστό. Επί δώδεκα έτη ήταν καταδικασμένη να μην μπορεί να προχωρήσει στη ζωή όπως όλες οι άλλες γυναίκες, καθώς η αιμορραγία της φύσης της την καθιστούσε ανίκανη να κάνει οικογένεια, να αγαπήσει, να γεννήσει παιδιά. Ξόδεψε όλη της την περιουσία στους γιατρούς, αλλά δεν κατάφερε τίποτε. Η καταδικαστική αρρώστια επέμενε. Ήταν λοιπόν καταδικασμένη σε έναν ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΘΑΝΑΤΟ. Αισθανόμενη ντροπή για τη ασθένειά της, αλλά και με μεγάλη ταπείνωση πήγε πίσω από τον Ιησού, άγγιξε την άκρη του ρούχου Του κι αμέσως η αιμορραγία της σταμάτησε. Κανείς δεν την είδε, στριμωγμένη κι αυτή μέσα στο πλήθος που περιτριγύριζε τον Ιησού. Μόνο ο Χριστός κατάλαβε ότι έφυγε από Αυτόν δύναμη θεραπευτική. Και όταν απαίτησε να φανερωθεί «ποιος Τον άγγιξε», τότε τρέμοντας η γυναίκα έπεσε στα πόδια Του και ομολόγησε ενώπιον όλων την αρρώστια και την ίαση. Για να ακούσει το *«έχε θάρρος κόρη μου. Η πίστη σου σε έσωσε. Πήγαινε στο καλό»*. Ο Χριστός ανταμείβει την ταπείνωση της γυναίκας και της δίνει τη γιατρεία. Έχει σημασία ότι η γυναίκα δεν κάνει θόρυβο. Αισθανόταν ότι η αρρώστια της ήταν η τιμωρία του Θεού για τις αμαρτίες της. παρόλα αυτά πιστεύει. Και θα μπορέσει με την ταπείνωσή της να κάνει ένα καινούργιο ξεκίνημα στη ζωή της. Ο Χριστός την ανασταίνει λοιπόν από τον **Κοινωνικό Θάνατο** τον οποίο ζει.

ДѢХВАТНННУР ПЕРЪЗЕМДНН
ТННГЛШНКТТТТТХВАТН

ІС ХС



- **μην ενοχλείς πια τον διδάσκαλο:** η έκφραση της απόλυτης απελπισίας. Οι άνθρωποι πιστεύουν ότι ο Χριστός είναι ανίσχυρος μπροστά στους νόμους της ανθρώπινης φύσης. Πριν από λίγο Τον βλέπουν να γιατρεύει μία γυναίκα, αλλάζοντας την πορεία της φύσης της. Δεν είναι εύκολη η πίστη. Θέλει επιμονή και συνέχεια. Ο Χριστός πάντως θα προτρέψει τον αρχισυνάγωγο να μη χάσει την ελπίδα του σε Εκείνον.
- **τον Πέτρο, τον Ιωάννη και τον Ιάκωβο:** είναι οι τρεις μαθητές που καταλάβαιναν περισσότερο από τους άλλους ποιος ήταν ο Χριστός και γι' αυτό τους έπαιρνε μαζί Του σε κάποια ξεχωριστά περιστατικά ή θαύματα, όπως στην Μεταμόρφωση και στην αγωνία στη Γεθσημανή.
- **Δεν πέθανε αλλά κοιμάται:** ο λόγος του Χριστού προκαλεί ειρωνείες στους ορθολογιστές ανθρώπους. Όμως η ανάσταση της δωδεκάχρονης κοπέλας θα δείξει ότι η σχέση με τον Χριστό δίνει ζωή. Στην περίπτωση της αιμορροούσης η γυναίκα αγγίζει τον Χριστό. Στην περίπτωση της δωδεκάχρονης ο Χριστός αγγίζει το κορίτσι. Το θαύμα προϋποθέτει και την επαφή του σώματος με τον Χριστό και την πίστη της ψυχής.
- **να της δώσουν να φάει:** για να βεβαιωθούν ότι είναι ζωντανή, αλλά και για να κάνει κάτι και το κορίτσι.
- Ο Χριστός ακούει όσους αγαπούν και όσους πιστεύουν και τους δίνει ό,τι τους ωφελεί. Κυρίως όμως τους δίνει τη ζωή, τη δύναμη να ξεκινήσουν από την αρχή. Τους παίρνει τον θάνατο της απομόνωσης, του κακού, του σώματος και τους δίνει την ανάσταση και την αφετηρία της αιώνιας χαράς και δημιουργικότητας μέσα από την σχέση μαζί Του. Πιο ευαίσθητες συχνά σ' αυτή την πορεία είναι οι γυναίκες.





Η ανάσταση του Λαζάρου

Από το ευαγγέλιο του Ιωάννη, κεφ. 11, στίχοι 1-41

- ¹Κάποιος που ονομαζόταν Λάζαρος αρρώστησε. Ήταν από τη Βηθανία, το χωριό όπου κατοικούσαν η Μαρία και η αδερφή της η Μάρθα. ²Η Μαρία ήταν εκείνη που αργότερα άλειψε τον Κύριο με μύρο και σκούπισε τα πόδια του με τα μαλλιά της. Ο Λάζαρος που αρρώστησε, ήταν αδερφός της. ³Έστειλαν, λοιπόν, οι αδερφές του μήνυμα στον Ιησού, και του έλεγαν: «Κύριε, ο αγαπημένος σου φίλος είναι άρρωστος». ⁴Ο Ιησούς, όταν το έμαθε, είπε: «Αυτή η αρρώστια δεν είναι για να φέρει το θάνατο, αλλά για να φανεί η δύναμη του Θεού, για να φανερωθεί μέσω αυτής η δόξα του Υιού του Θεού». ⁵Ο Ιησούς αγαπούσε τη Μάρθα και την αδερφή της, καθώς και το Λάζαρο. ⁶Κι όμως, όταν έμαθε πως είναι άρρωστος, έμεινε στον τόπο όπου βρισκόταν δυο μέρες ακόμα. ⁷Επειτα, αφού πέρασαν αυτές οι δυο μέρες, λέει στους μαθητές: «Ας ξαναγυρίσουμε στην Ιουδαία». ⁸Του λένε τότε οι μαθητές: «Διδάσκαλε, μόλις τώρα οι Ιουδαίοι ζητούσαν να σε λιθοβολήσουν, κι εσύ θες να πας πάλι εκεί;» ⁹Ο Ιησούς αποκρίθηκε: «Δώδεκα ώρες δεν έχω η μέρα; Αν περπατάει κανείς τη μέρα δε σκοντάφτει, γιατί βλέπει το φως αυτού του κόσμου. ¹⁰Αν όμως περπατάει κανείς τη νύχτα, σκοντάφτει, γιατί, βέβαια, το φως δεν είναι μέσα του». ¹¹Αυτά είπε, κι αμέσως ύστερα τους λέει: «Ο Λάζαρος ο φίλος μας κοιμήθηκε, πηγαίνω όμως να τον ξυπνήσω». ¹²Του είπαν τότε οι μαθητές: «Κύριε, αν κοιμήθηκε, θα γίνει καλά». ¹³Ο Ιησούς όμως είχε μιλήσει για το θάνατό του, ενώ εκείνοι νόμισαν πως μιλάει για το συνηθισμένο ύπνο. ¹⁴Τότε λοιπόν ο Ιησούς τους μίλησε καθαρά: «Ο Λάζαρος πέθανε», τους λέει, ¹⁵«και χαίρομαι για σας, για να πιστέψετε, επειδή δεν ήμουν εκεί όταν πέθανε· ας πάμε όμως κοντά του». ¹⁶Τότε ο Θωμάς, που λεγόταν Δίδυμος, είπε στους άλλους μαθητές: «Πάμε κι εμείς, να πεθάνουμε μαζί του».
- ¹⁷Όταν λοιπόν έφτασε ο Ιησούς, ο Λάζαρος βρισκόταν κιόλας τέσσερις μέρες στο μνήμα. ¹⁸Η Βηθανία ήταν κοντά στα Ιεροσόλυμα, σε απόσταση δεκαπέντε περίπου στάδια. ¹⁹Πολλοί από τους Ιουδαίους της πόλης είχαν έρθει στη Μάρθα και τη Μαρία, να τις παρηγορήσουν για το θάνατο του αδερφού τους. ²⁰Όταν όμως η Μάρθα έμαθε ότι έρχεται ο Ιησούς, πήγε να τον προϋπαντήσει, ενώ η Μαρία έμεινε στο σπίτι. ²¹Είπε τότε η Μάρθα στον Ιησού: «Κύριε, αν ήσουν εδώ, δε θα πέθαινε ο αδερφός μου. ²²Ξέρω όμως πως και τώρα, ό,τι κι αν ζητήσεις από το Θεό, αυτός θα σου το δώσει. ²³«Ο αδερφός σου θ' αναστηθεί», της λέει ο Ιησούς. ²⁴«Το ξέρω πως θ' αναστηθεί, όταν θα γίνει η ανάσταση στην έσχατη ημέρα», του απάντησε η Μάρθα. ²⁵Τότε ο Ιησούς της είπε: «Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή. ²⁶Εκείνος που πιστεύει σ' εμένα, και αν πεθάνει, θα ζήσει· και καθένας που ζει κι εμπιστεύεται σ' εμένα δε θα πεθάνει ποτέ. Το πιστεύεις αυτό;» ²⁷«Ναι, Κύριε», του λέει, «εγώ έχω πιστέψει πως εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, που περιμέναμε να 'ρθεί στον κόσμο».

• ²⁸Αφού τα είπε αυτά, έφυγε και ειδοποίησε κρυφά την αδερφή της τη Μαρία, λέγοντας: «Ο Διδάσκαλος έφτασε και σε ζητάει». ²⁹Εκείνη, μόλις το άκουσε, σηκώθηκε γρήγορα κι έτρεξε να πάει κοντά του, ³⁰γιατί ο Ιησούς δεν είχε φτάσει ακόμα στο χωριό, αλλά βρισκόταν στον τόπο όπου τον συνάντησε η Μάρθα. ³¹Οι Ιουδαίοι, λοιπόν, που ήταν στο σπίτι και την παρηγορούσαν, όταν είδαν τη Μαρία να σηκώνεται βιαστικά και να βγαίνει από το σπίτι, την ακολούθησαν, νομίζοντας πως πηγαίνει στο μνήμα για να κλάψει εκεί. ³²Η Μαρία όμως, όταν ήρθε εκεί που ήταν ο Ιησούς, καθώς τον αντίκρουσε, έπεσε στα πόδια του και του έλεγε: «Κύριε, αν ήσουν εδώ, δε θα πέθαινε ο αδερφός μου». ³³Ο Ιησούς, όταν την είδε να κλαίει, να κλαίνει κι οι Ιουδαίοι που είχαν έρθει μαζί της, λυπήθηκε βαθιά και ταραχτηκε. ³⁴«Πού τον έχετε βάλει;» τους ρώτησε. Του λένε: «Κύριε, έλα και δες». ³⁵Τότε ο Ιησούς δάκρυσε. ³⁶«Δες πόσο τον αγαπούσε!» έλεγαν οι Ιουδαίοι. ³⁷«Δε θα μπορούσε αυτός, που άνοιξε τα μάτια του τυφλού, να κάνει κάτι, ώστε κι αυτός εδώ να μην πεθάνει;» έλεγαν μερικοί απ' αυτούς.

• ³⁸Ο Ιησούς, ταραγμένος πάλι και θλιμμένος μέσα του, έρχεται στο μνήμα. Αυτό ήταν μια σπηλιά, που την είσοδό της την έφραζε μια μεγάλη πέτρα. ³⁹«Βγάλτε την πέτρα», λέει ο Ιησούς. Του λέει η Μάρθα, η αδερφή του νεκρού: «Κύριε, τώρα πια θα μυρίζει άσχημα, γιατί είναι τέσσερις μέρες στο μνήμα». ⁴⁰Της λέει ο Ιησούς: «Δε σου είπα πως, αν πιστέψεις, θα δεις τη δύναμη του Θεού;» ⁴¹Έβγαλαν, λοιπόν, την πέτρα από το μνήμα του νεκρού. Τότε ο Ιησούς σήκωσε τα μάτια ψηλά και είπε: «Πατέρα, σ' ευχαριστώ που με άκουσες. ⁴²Εγώ το ήξερα ότι πάντα με ακούς· το είπα όμως για χάρη του πλήθους που στέκει εδώ γύρω, για να πιστέψουν πως εσύ με έστειλες». ⁴³Κι όταν τα είπε αυτά, κραύγασε με φωνή δυνατή: «Λάζαρε, έλα έξω!» ⁴⁴Βγήκε ο νεκρός με δεμένα τα πόδια και τα χέρια σε πάνινες λουρίδες, και το πρόσωπό του περιτυλιγμένο με το σουδάριο. Τους λέει τότε ο Ιησούς: «Λύστε τον κι αφήστε τον να περπατήσει». ⁴⁵Πολλοί, λοιπόν, από τους Ιουδαίους, αυτοί που είχαν έρθει να επισκεφθούν τη Μαρία, και είδαν τι έκανε ο Ιησούς, πίστεψαν σ' αυτόν.



Η ΕΓΓΕΝΕΣ ΤΩ ΑΝΘΡΩΠΩ

ΤΗ ΡΑΙΣΙΝ ΟΥ

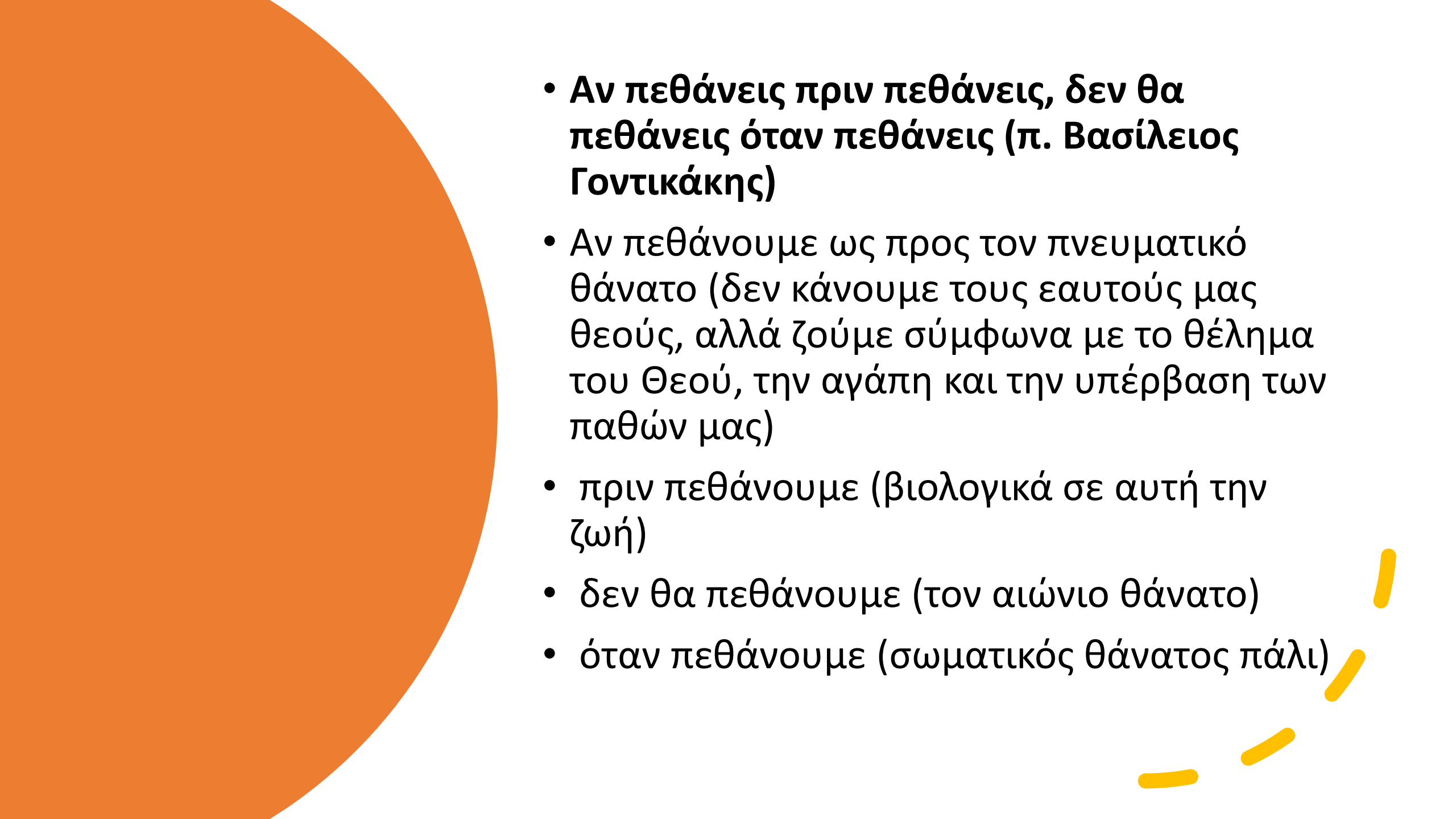
Σχόλια

- Κάποιος που ονομαζόταν Λάζαρος: ενώ στα δύο άλλα θαύματα αναστάσεων δεν υπάρχει αναφορά στα ονόματα των αναστημένων, εδώ το όνομα καταγράφεται. Ο Λάζαρος ήταν φίλος του Χριστού. Η φιλία δείχνει ότι ο Χριστός εκτός από Θεός ήταν και τέλειος άνθρωπος. Τι πιο φυσικό από έναν άνθρωπο να έχει φίλους;
- Ο Ιησούς αγαπούσε την Μάρθα και την αδελφή της, καθώς και για τον Λάζαρο: κι εδώ φαίνεται ότι ο Χριστός είναι και Θεός και άνθρωπος μαζί, καθώς έχει συναισθήματα
- Τέσσερις μέρες στο μνήμα: για να μην υπάρχει καμία αμφιβολία για τον θάνατο του Λαζάρου
- Πολλοί από τους Ιουδαίους: η οικογένεια του Λαζάρου ήταν πολύ γνωστή στα Ιεροσόλυμα, άρα στην ανάστασή του θα είναι πολλοί μάρτυρες

-
- Κύριε αν ήσουν εδώ δε θα πέθαινε ο αδερφός μου: το παράπονο της Μάρθας. Το ίδιο θα διατυπώσει και η Μαρία
 - Η ανάσταση στην έσχατη μέρα: οι Εβραίοι πιστεύουν στην ανάσταση των νεκρών
 - Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή: ο Χριστός δείχνει ότι αυτός είναι η ανάσταση και αυτός θα δώσει την ανάσταση, αυτός είναι η ζωή και αυτός θα δώσει την ζωή σε όλους τους ανθρώπους
 - Εκείνος που πιστεύει σε μένα, και αν πεθάνει, θα ζήσει. Και καθένας που ζει και εμπιστεύεται σε μένα, δε θα πεθάνει ποτέ: υπάρχουν τρία είδη θανάτου. **Ο σωματικός** (βιολογικός, συνδεδεμένος με τον χρόνο και την φθορά), **ο πνευματικός** (η ζωή χωρίς τον Θεό, η ζωή με κυρίαρχη την αμαρτία, η απουσία της αγάπης και ο εγωισμός του ανθρώπου που κάνει τον εαυτό του θεό) και **ο αιώνιος** (ο χωρισμός του ανθρώπου από τον Θεό στην αιωνιότητα, η κόλαση της μοναξιάς και του σκοταδιού, η κόλαση της ακοινωνησίας). Όποιος πιστεύει στον Χριστό ακόμη κι αν πεθάνει (σωματικός θάνατος), θα ζήσει (δεν θα υποστεί τον αιώνιο θάνατο). Και καθένας που ζει και εμπιστεύεται σ' αυτόν (δηλαδή δεν επιλέγει τον πνευματικό θάνατο του να εμπιστεύεται μόνο τον εαυτό του και να τον θεοποιεί), δεν θα πεθάνει ποτέ (δε θα υποστεί τον αιώνιο θάνατο)



- Ο Διδάσκαλος σε ζητά: τέχνασμα της Μάρθας για να βγάλει την Μαρία από την κατάθλιψη και τον εγκλεισμό της στο σπίτι
- Λυπήθηκε βαθιά και ταραχτήκε: άλλη απόδειξη της ανθρώπινης φύσης του Ιησού
- Ο Ιησούς δάκρυσε: ανθρώπινη φύση. Ο πιο σύντομος στίχος στα τέσσερα ευαγγέλια
- Δες πόσο τον αγαπούσε: τα συναισθήματα του Ιησού είναι φανερά
- Ταραγμένος και θλιμμένος: ανθρώπινη πλευρά
- Βγάλτε την πέτρα: ο λόγος του παντοδύναμου Θεού, του νικητή του θανάτου
- Θα μυρίζει άσχημα: η διαδικασία της αποσύνθεσης δείχνει ότι ο θάνατος για την Μάρθα μοιάζει αμετάκλητος. Ορθολογισμός της Μάρθας που δεν βλέπει το θαύμα αλλά την πραγματικότητα.
- Δε σου είπα πως αν πιστέψεις: ο Χριστός της δείχνει ότι η ανάσταση υπερβαίνει τα όρια της λογικής
- Πατέρα σ' ευχαριστώ: Κάνει την προσευχή του για να δείξει στους ανθρώπους πως ενώ έχει τη δύναμη ως Θεός και άνθρωπος μαζί, είναι ευγνώμων απέναντι στον Πατέρα Του για το θαύμα
- Λάζαρε, δέυρο έξω: περίφημη φράση. Η φωνή του νικητή του θανάτου συντρίβει τον θάνατο στο πρόσωπο του Λαζάρου και δείχνει σε όλους μας την κοινή ανάσταση που μας περιμένει.
- Βγήκε έξω ο νεκρός: ας φανταστούμε τι θα έγινε, τον τρόπο, τα συναισθήματα, τα δάκρυα, το σοκ, τη χαρά!
- Λύστε τον κι αφήστε τον να περπατήσει: είναι η συμμετοχή του Λαζάρου στο θαύμα

- 
- **Αν πεθάνεις πριν πεθάνεις, δεν θα πεθάνεις όταν πεθάνεις (π. Βασίλειος Γοντικάκης)**
 - Αν πεθάνουμε ως προς τον πνευματικό θάνατο (δεν κάνουμε τους εαυτούς μας θεούς, αλλά ζούμε σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, την αγάπη και την υπέρβαση των παθών μας)
 - πριν πεθάνουμε (βιολογικά σε αυτή την ζωή)
 - δεν θα πεθάνουμε (τον αιώνιο θάνατο)
 - όταν πεθάνουμε (σωματικός θάνατος πάλι)

AN TEOANEIC
TPIN TEOANEIC
DEN OA TEOANEIC
OTAN TEOANEIC.



• Συμπέρασμα

- *Ο Χριστός και η Ανάσταση:* Στο γεγονός της Ανάστασης φάνηκε ότι ο Ιησούς δεν αφήνει μόνο του τον άνθρωπο μπροστά στο θάνατο. Όποιος πιστεύει σ' Αυτόν αντιμετωπίζει το θάνατο διαφορετικά: ελπίζει ότι και τότε ακόμη βρίσκεται στα χέρια του Θεού. Η ανάσταση του Λαζάρου, όπως και της θυγατέρας του Ιάειρου και του γιου της χήρας της Ναϊν, έχουν μεγάλη σημασία για μας. Μας βεβαιώνουν ότι στον κόσμο της Βασιλείας του Θεού θα θριαμβεύει η Ζωή. Ο Χριστός είπε ότι «Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή. Όποιος πιστεύει σε μένα, ακόμα κι αν πεθάνει, θα ζήσει». Ούτε ο θάνατος νικά την πίστη.
- Για να γίνει αυτό όμως χρειάζεται ο κόκκος του σίτου να πέσει στο χώμα. Κι αν πεθάνει, θα φέρει πολύ καρπό, θα αναστηθεί, όπως έγινε με τον Χριστό, που πέθανε, ετάφη και αναστήθηκε, για να αναστήσει όλους μας!